

- अभ्रं n. (m.) rain-cloud, sky.
 अभ्रलिह् a. touching (lit. licking) the clouds.
 अभ्रकूट s. a dense mass of clouds.
 अभ्रखण्ड s. part (lit. piece) of a cloud.
 अभ्रमुष् f. the sprinkling of a cloud.
 अभ्रगम m. approach of the clouds, rainy season.
 अभ्रातृ (अभ्रातृ) f. brotherless.
 अभ्रावकाशिक & ऽश्रिन् a. exposing one's self to the rain.
 अभ्रि f. shovel, spade.
 अभ्रित a. clouded.
 अभ्रिय or अभ्रियं a. belonging to or coming from a cloud; m. n. a thunder-cloud.
 अभ्रव (अभ्रव or अभ्रव) a. huge, enormous, dreadful; n. enormity, monster, dread, horror.
 अभ्र, अभ्रीति press on, harm (only pp. एमुषम harmful, pernicious). C. आभ्रयति suffer, be sick. — अभ्रि & परि = S.
 1 अभ्रम (pron. st.) this.
 2 अभ्रम m. onset, impetuosity; fear, terror.
 अभ्रकुल & ऽख्य a. inauspicious, unlucky.
 अभ्रण्डित a. undorned.
 अभ्रत a. unthought, unexpected, unapproved.
 1 अभ्रमति f. appearance, shape.
 2 अभ्रमति a. poor, f. poverty.
 3 अभ्रमति f. not-knowing; instr. unwittingly.
 1 अभ्रमच a. strong, firm.
 2 अभ्रमच & ऽकं n. vessel, cup; p. अभ्रमचिन्.
 अभ्रत्सर a. not egoistic, unselfish. as subst. unselfishness; charity.
 अभ्रमध्यम a. pl. having no midmost.
 1 अभ्रमन्त् n. no mind or intellect.
 2 अभ्रमन्त् a. without mind or understanding.
 अभ्रमन्तु a. unadvised, ignorant, unknowing.
 अभ्रमन्त् a. not having or knowing mantras.
 अभ्रमन्त्क, f. ऽन्त्किा not having, i.e. not accompanied by mantras.
 अभ्रमन्त्श्च & ऽचिद् a. not knowing mantras.
 अभ्रमन्द् a. not slow or dull; abstr. ऽतां f.
 अभ्रमन्त्मान a. unaware.
 अभ्रमन्, f. आ & ई immortal; m. a god.
 अभ्रमन्पचपातिन् m. a. friend of the gods.
 अभ्रमन्प्रभ a. god-like.
 अभ्रमन्लोक m. the world of the immortals; abstr. ऽतां f.
- अभ्रमन्वर्षिन् a. of divine colour or beauty.
 अभ्रमन्सदस् n. assembly (lit. seat) of the gods.
 अभ्रमन्रावती f. N. of Indra's capital.
 अभ्रमन् m. N. of a poet (also ऽह् & ऽह्क);
 ऽश्रुतक n. the hundred (stanzas) of Amaru.
 अभ्रमन्श & ऽश्रुत्वर m. lord of the gods, E. of Civa, Vishnu, or Indra.
 अभ्रमन्रोपम a. god-like.
 अभ्रमन्ते & अभ्रमन्त्वे a. undying, immortal.
 अभ्रमन्धन्त् a. untiring (intr. & tr.).
 अभ्रमन्मर्ष m. non-endurance, impatience, anger.
 अभ्रमन्मर्षण a. not enduring, impatient; n. = prec.
 अभ्रमन्मर्षित & ऽर्षिष् = prec. adj.
 अभ्रमन्मल & ऽलिन a. free from dirt; clean, pure.
 अभ्रमन्मन्वद्य a. of pure or noble race.
 अभ्रमन्मन्वत् a. impetuous, bold, strong; n. ऽवत् adv.
 अभ्रमन्महात्मन् a. not high-minded.
 अभ्रमन्महीयमान a. depressed.
 अभ्रमन्मा adv. at home, home; with कृ appropriate or keep by one's self.
 अभ्रमन्मूर्त्ति f. old maid, spinster (lit. growing old at home).
 अभ्रमन्मात् (abl. adv.) from home, from near.
 अभ्रमन्मात्र्य m. inmate, relative, householder, councillor of a king, minister.
 अभ्रमन्मन्यन्त् a. not honouring.
 अभ्रमन्मानित्व n. abstr. to seq.
 अभ्रमन्मानिन् a. not proud; modest, humble.
 अभ्रमन्मानुष, f. ई not human, un-or superhuman. m. no human being, a beast, brute, f. ई a female animal.
 अभ्रमन्मार्च a. not clever, unwise.
 अभ्रमन्मार्चा f. no deceit or guile; instr. without guile.
 अभ्रमन्मार्जित a. unwashed.
 अभ्रमन्मावसु m. N. of a king.
 अभ्रमन्मावासी & ऽसूया f. (≠ रात्रि) the night of the new moon (lit. of the cohabitation or conjunction, scil. of sun and moon).
 अभ्रमन्मित a. unmeasured, unlimited.
 अभ्रमन्मिततेजस् a. of unmeasured lustre.
 अभ्रमन्मितबुद्धिमन्त् a. of unmeasured intellect.
 अभ्रमन्मितविक्रम् a. of unmeasured power.
 अभ्रमन्मितौजस् a. of unmeasured strength.
 अभ्रमन्मिच m. (आ f.) enemy; ad. चत्तं; abstr. ऽतां f.; den. ऽचाय; ऽयते।